

Το δεύτερο βήμα στο σχέδιο του Δία για τον αφανισμό των ανθρώπων ήταν να παντρευτεί η Θέτιδα ένα θνητό. Της βρήκαν τον Πηλέα. Με απόφαση του ίδιου του Δία, κατά μια από τις εκδοχές. Ορίστηκαν οι γάμοι με τον Δία να φτιάχνει τη λίστα των καλεσμένων, θεών και θνητών. Άφησε απ' έξω την Έριδα. Θύμωσε αυτή και θέλησε να χαλάσει την γιορτή. Την ώρα που το κέφι είχε ανάψει για τα καλά κι όλοι διασκέδαζαν, έριξε στη μέση της ομήγυρης ένα μήλο που έφερε την επιγραφή «τη καλλίστη» (στην πιο ωραία). Η Ήρα, η Αθηνά και η Αφροδίτη χίμηξαν να το πάρουν, καθεμιά για λογαριασμό της. Αρχισαν να τσακώνονται, οπότε ο Δίας μπήκε στη μέση. Γι' αυτόν, όλα πήγαιναν όπως τα είχε σχεδιάσει. Πρότεινε να καταφύγουν στην διαιτησία, επέλεξε κριτή τον Πάρη κι έβαλε τον Ερμή να τις πάει σ' αυτόν.

Οι τρεις θεές προσπάθησαν να δελεάσουν τον αγνό Πάρη που βρισκόταν στο βουνό Ίδη της Μ. Ασίας, όπου έβοσκε τα κοπάδια του πατέρα του, βασιλιά της Τροίας, Πριάμου. Η Ήρα του υποσχέθηκε να τον κάνει βασιλιά σ' ολόκληρες την Ασία και την Ευρώπη. Η Αθηνά, να τον κάνει γενναίο και ανίκητο πολεμιστή. Η Αφροδίτη, να του δώσει για γυναίκα την πιο όμορφη της γης. Ο Πάρης διάλεξε την Αφροδίτη. Οδηγημένος από την θεά της ομορφιάς, έφτασε στη Σπάρτη, όπου τον καλοδέχτηκαν. Έχουν ήδη αναφερθεί τα του γάμου του Πηλέα με τη Θέτιδα και τα της επίσκεψης του Πάρη στη Σπάρτη.

Ο Δίας έκανε να χρειαστεί να λείπει στην Κρήτη ο Μενέλαος. Έφυγε, αφήνοντας εντολή στην Ελένη να περιποιηθεί τους ξένους τους. Βοήθησε και η Αφροδίτη και η Ελένη ερωτεύτηκε τον Πάρη. Κλέφτηκαν μέσα στο σκοτάδι της νύχτας. Αφού πρώτα σήκωσαν όσους μπορούσαν να μεταφερθούν από τους θησαυρούς του Μενέλαου. Η Ελένη πήρε μαζί της την Αίθρα, μητέρα του Θησέα, και την Κλυμένη, κατά μια εκδοχή αδελφή του Πειρίθου.

Σύμφωνα με την ισχυρή εκδοχή, το ζευγάρι κατέληξε στην Τροία. Σύμφωνα με άλλες, η Ελένη ποτέ δεν πήγε στην Τροία. Είτε η φουρτούνα τους έριξε στην Αίγυπτο, όπου ο εκεί βασιλιάς έδωξε τον Πάρη και κράτησε την Ελένη ώσπου να πάει ο Μενέλαος να την πάρει, είτε την πήγε εκεί ο Ερμής, ενώ ο Πάρης απήγαγε τελικά ένα σύννεφο που η Ήρα είχε κάνει να μοιάζει στην Ελένη. Όπως και να έγιναν τα πράγματα, το δεύτερο σκέλος του σχεδίου του Δία είχε ολοκληρωθεί. Ο αρχηγός των θεών έστειλε την Ίριδα να ενημερώσει τον Μενέλαο ότι η Ωραία Ελένη του ήταν φευγάτη. Ο πόλεμος με σκοπό τον αφανισμό των ανθρώπων είχε δρομολογηθεί.

Καμιά αμφιβολία δεν υπήρχε ότι όλα αυτά αποτελούσαν σχέδιο του Δία. Αλλωστε, υπάκουαν όλα στον ιερό αριθμό εννέα, αυτόν που περικλείει τρεις τριάδες: Η Ελένη έμεινε κοντά στον Μενέλαο εννιά χρόνια και το έσκασε στον δέκατο, όπως υποδηλώνει το γεγονός ότι, τη μέρα που κλέφτηκε με τον Πάρη, η πανέμορφη μοναδική της κόρη, η Ερμιόνη, ήταν εννέα χρόνων. Από την ημέρα εκείνη ως τη στιγμή που οι Έλληνες θα πατούσαν στην γη της Τρωάδας, θα κυλούσαν άλλα εννέα χρόνια. Κι ακόμα εννέα θα διαρκούσε η πολιορκία της Τροίας που ήταν γραφτό να πέσει τον δέκατο χρόνο. Κι ο Οδυσσέας εννέα χρόνια θα περιπλανιόταν εδώ κι εκεί και μόλις τον δέκατο θα κατόρθωνε να επιστρέψει στην Ιθάκη. Ως τότε, πλήθος γενναίων θα είχε φάει το μαύρο χρώμα και θα είχε ελαφρώσει από το τεράστιο βάρος της η θεία Γη.

(τελευταία επεξεργασία, 29 Δεκεμβρίου 2021)